

Poročilo o obisku NUK-a

Jaka Čop

14. oktober 2024

10. oktobra 2024 smo v sklopu predmetov Uvod v znanstveno komuniciranje in Informacijski viri študentje smeri Bibliotekarstvo in informatika obiskali NUK – narodno in univerzitetno knjižnico v Ljubljani.

Zbrali smo se ob 12:15 pred vhodom NUK-a, kjer smo nato začeli ogled s predavanjem o različnih možnostih dostopanja do mnogih (digitalnih) informacijskih virov v računalniški učilnici. Predavanje samo je bilo sicer zanimivo in informativno, obenem pa mislimo, da je bila to ogromna zamujena priložnost. Bili smo namreč v računalniški učilnici, zakaj nismo novosti, ki smo jih na predavanju izvedeli, preizkusili kar v praksi? Razlage o vrstah iskanja, deskriptorjih, kombiniranem (AND, OR) iskanju, ipd. bodo žal do praktične uporabe verjetno vsaj v večini že pozabljene, in takrat se bomo verjetno morali (sami) ponovno naučiti te stvari.

Ogled smo potem nadaljevali v dveh skupinah. Naša skupina je imela najprej v avli predstavitev o arhitekturi same knjižnice in o njeni zgodovini. Jože Plečnik je želel ustvariti t.i. „tempelj znanja“ in mislimo, da se med visokimi stebri v antičnem stilu, velikimi okni in težkimi vrati lahko vsi strinjamo, da bi težko bolj natančno izpolnil svojo vizijo. Kar se mi je še posebej vtisnilo v spomin, je bilo dejstvo, da je leta 1944 letalo poskušalo zasilno pristati na strehi NUK-a in s tem zanetilo požar, v katerem je bila ubita posadka letala in obiskovalec knjižnice, v požaru pa da je zgorelo okoli 60000 enot gradiva. Izvedeli smo tudi, da se letos praznuje 250-letnica nastanka knjižnice, katere prva naloga iz leta 1774 (po odloku Marije Terezije) je bila hramba in **javna uporaba** knjig, rešenih v požaru jezuitskega kolegija v Ljubljani.

Zadnji del ogleda je bil namenjen ogledu ostalih prostorov knjižnice, velike čitalnice, časopisne čitalnice... V tem delu ogleda smo spet lahko videli tudi nekaj zanimivosti, kot so: mikrofilm, listkovni katalog...

Upamo, da naše poročilo ni izpadlo preveč negativno, saj smo ob ogledu knjižnice resnično uživali in se bomo vanjo včlanili ob prvi ponujeni priložnosti – verjetno kar ob prvi „luknji“ v urniku.